

Cinquecento

“Wat sta je daar te lachen?”, zei een fietser die voor me gestopt was bij een zebrapad. “Vind je dit leuk?” Dacht hij dat ik hem uitlechte omdat hij voor me moest stoppen? De zon scheen en ik was gewoon blij. Ik had niet eens verwacht dat hij voor mij zou stoppen. “Ja”, zei ik met een vriendelijk knikje, toen ik de humor van de situatie in zag. “Nou, geniet er dan maar van vandaag”, zei hij knorrig, en reed toen snel achter mij langs. Achter hem wachtte nog een fiat-500 geduldig. Na mij trok die rustig op. Opgewekt vervolgde ik mijn weg.

Wat kunnen mensen situaties verschillend beleven en interpreteren, dacht ik. Emoties zijn sowieso sneller dan ons verstand; dat dreutelt er vaak wat achteraan. Onze emoties interpreteren meteen en ons verstand maakt er dan een verhaal van dat in het grotere verhaal past en onze reactie rechtvaardigt.

Dat idee had ik onlangs ook met Prinsjesdag. Prinsessendag lijkt me trouwens een betere benaming. Leuke meiden die prinsessen en grappig om te zien hoe ze nog niet helemaal opgaan in het protocol, al doen ze vreselijk hun best. Even stilstaan, kwartslag draaien en dan een lichte buiging voor het vaandel dat iets hogers symboliseert dan alle boven ons gestelden en ons tot nederigheid maant; zelfs de koninklijke familie. En leuk hoe ze vervolgens proberen waardig in te stappen in een te lage koets met een te klein trapje. Weer een oefening in nederigheid, denk ik dan.

Maar het hoogtepunt van symboliek vond ik wel de hoed van Máxima! Het was eigenlijk geen hoed, maar de suggestie van een hoed: twee zwarte slierten die boven haar hoofd wegbewogen als de randen van een hoed die het niet was. Bijna zoals de kleren van de keizer, maar dan subtieler. Zou die hoed zo licht spottend bedoeld zijn als ik het beleefde, of ben ik nu als de fietser die zegt: “Wat sta je daar nu te lachen?”

Voor mij was dit het ultieme symbool van de troonrede: de suggestie van een feestelijk schouwspel; wat je ziet en hoort, dat denk je zelf.

Wat ik hier hoorde en zag was een uitgestoken hand en een goede poging om de spanning in de samenleving te overbruggen. Wat ik verder op het nieuws zag en hoorde was een grimmig protest van verongelijken en politici die het grootste gelijk etaleerden.

Laten we vooral samen kijken wie echt de klos is en beschermd dient te worden en wie gewoon een luxeprobleem uitvent. En ja, de kras op jouw jaguar is inderdaad kostbaarder dan die op mijn fiat-500, maar we hebben geen van beiden een mobiliteitsprobleem.

Evert Ruiter
september 2026